

blevet fastsat ved Loven af 18. Juli 1870; men dette store Spørgsmaal har jeg ikke nu villet optage Rigsdagens Tid med, særlig saa sent paa Finansaaret, men man har ment, at det var nødvendigt for Statsanstaltens Tary, at man fremsatte dette Forslag nu og søgte at opnaa Rigsdagens Tilslutning dertil. Saadanne Forslag er da Forslaget om en forandret Respittid for Indbetaling af Præmier. Tidligere var den 14 Dage, nu foreslaas den forlænget til en Maaned. Endvidere Nedsættelse af Bøden for forsinket Indbetaling af Præmien. Den var tidligere 12 Øre, men foreslaas nu nedsat til 6 Øre. Saa er der en Bestemmelse om, at udtraadte Forsikringer kan træde i Kraft paa ny, hvilket meget ønskes fra de forsikringstagendes Side. Endvidere er der en Bestemmelse om Adgang mod Nedsættelse af Indskudspræmien til at kunne tegne Livrente uden Bonus og paa den anden Side Adgang til en saadan Ordning, at Forsikringer, der træder ud under den 5-aarige Bonusperiode, kan faa en forholdsmæssig Ret til Andel i Bonus. Dernæst er der nye Regler for Karensforsikringer, som skal kunne gaa op indtil 10 000 Kr. Karenstiden foreslaas nedsat fra 3 til 2 Aar, og ved Død inden det første Aar skal Præmien tilbagebetales, ganske vist uden Rente. Indenfor det andet Aar skal Halvdelen af Forsikringssummen ydes. Det er en saadan Række tekniske Ændringer, som Lovforslaget indeholder. Jeg maa henlede Medlemmernes Opmærksomhed dels paa selve Lovforslaget, dels paa dets Bemærkninger, og jeg tror, at det vil være nødvendigt at tillade Statsanstalten for Livsforsikring at udvide eller modernisere sin Virksomhed paa den her foreslaaede Maade. Intet Menneske ønsker, at Statsanstalten i og for sig skal ophøre med sin Virksomhed; mange ønsker den endda udvidet. Med disse ganske smaa Forandringer vil Statsanstalten imidlertid være i Stand til at fortsætte sin Virksomhed paa en gavnlig Maade. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de i Dag fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Derpaa foretoges den første Sag paa Dagsordenen:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Læbæltter.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 697).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg B.)

vedtoges enstemmigt med 46 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Nedlæggelse af Københavns Landbefæstning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 199).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det Lovforslag, som her foreligger, gaar ud paa at ændre Tidspunktet for Landbefæstningens Nedlæggelse. Efter den nugældende Lov skulde denne være fuldført inden den 1. April 1922, men dette Lovforslag gaar nu ud paa at foretage denne Nedlæggelse allerede i den nærmeste Tid. Det Spørgsmaal kommer saa frem, hvor hurtigt selve Desarmeringen af Landbefæstningens Værker kan foregaa. Da Loven af 1909 i sin Tid blev vedtaget, fastsattes det, at Desarmeringen skulde foregaa imellem den 1. Januar og den 31. Marts 1922. Der var altsaa den Gang sat et Tidsrum af 3 Maaneder dertil. Nogen nærmere Angivelse af, i hvilket Omfang man tænkte sig, at Desarmeringen skulde foregaa, findes der ikke i Lovbestemmelserne. Den Desarmering, der nu paatænkes, er det Tanken at ordne saaledes, at man fra Landbefæstningens Værker fjerner det Skyts, som findes der. Derimod er det ikke Tanken at bortfjerne Jernkonstruktionerne, Taarne og andet tilsvarende uden i saadanne Tilfælde, hvor det viser sig at kunne betale sig, idet Afhændelsen af Jernet kan dække de Omkostninger, som maatte være forbundne med Bortfjernelsen. Endvidere er det Tanken at samle Ammunitionen i enkelte af Værkerne, forholdsvis faa Værker, saaledes at man efterhaanden kan frigøre Værker til Salg. Hvor store Omkostninger der kan knytte sig hertil, kan ikke siges med Sik-